

"EDINOST"
izhaja dvakrat na teden, vsako **sredo**
in **soboto** ob 8. uri zjutraj.

"Edinost" stane:
za vse leto f. 6.—; izven Avstrije f. 9.—
za 1/2 leta " 3.—; " " " 4.50
za 1/4 leta " 1.50; " " " 2.25

z "Novičar" jem:
za vse leto f. 7.—; izven Avstrije f. 10.—
za 1/2 leta " 3.50; " " " 5.—
za 1/4 leta " 1.75; " " " 2.50

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nvč., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nvč.

"NOVIČAR" po 2 nvč.

EDINOST

Oglasi se računo po 8 nvč. vrstica v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.

Poslana, osumrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravnništvo** Piazza Caserma 2. Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

"Edinosti je moč".

Vabilo na naročbo.

Z novim letom bode "Edinost" izhajala po trikrat na teden, v šestih izdankih in v povečani obliki: ob torkih, četrtnih in sobotah v zjutranjem in večernem izdanku, tako da bodo naročniki sleherni dan dobivali svoj list.

Da še bolj ustrezemo tržaškim naročnikom, pošiljali jim bomo list na dom po raznaševalcih, z bok česar jih prosimo, da nam natančno označijo svoja stanovanja.

Obojno izdanje "Edinosti" bode izhajalo na dveh straneh v primerno povečani obliki in bode stalo:

za jeden mesec	gld. —90
za tri mesece	" 2.60
za pol leta	" 5.—
za vse leto	" 10.—

Po tabakarnah v mestu in po okoličih se bode list prodajal po **DVA** noviča.

Listu bomo redno prikladali poštne nakaznice, da oledhamo naročevanje.

Prve številke bodočega leta dobe na ogled vsi naši naročniki in tudi drugi rodoljubje, pozneje pa bodo dobivali list le tisti, ki se naroče nanj in tudi naprej plačajo naročnino vsaj za jeden mesec.

Konečno pa resno besedo našim dosedanjim naročnikom. Ker se list z novim letom preustroji in nastopi tako rekoč povsem novo življenje, urediti nam bode tudi upravnništvo na novi podlagi.

PODLISTEK.

Zvonilec — topničar.

Humoreska. — Hrvatski spisal Avgust Šonca.

I.

Mojster biti ni šala, posebno pa še cehovski mojster, ki ima dva pobradka in trebuh za tri druge, po katerem bi mogli z dlanom nabijati, kakor po velikem bobnu. Tak star cehovski mojster je bil stari Miklavž Celinič, po svojem poklicu čevljar. Ker je imel opravke samo z obuvami, mu ni bilo skrb za glavo, to je: glava ga ni nikoli bolela od modrosti, tako, da so ljudje govorili: Miklavž hodi vedno po svojem lastnem razumu. A njega je malo brigalo tako besedičenje. Vderil je samo po svojem žepu, da so zlati zazveneli v njem, in rekel je:

"Govorite le, govorite — denar pa je razum".

Mojster Miklavž je bil v rasnici grd človek in tudi žena Julika si menda ni nikoli oprala se spomladanskim snegom obraza, kajti na nje obrazu je bila koža podobna staremu nagubanemu čevlju. Imela pa sta hčer, ki je bila tako lepa, kakor da je oprana v samem mleku in kakor da je vzrastla ob sami božji rosi. Očesi sti jej bili prešinjajoči, lasje so jej sezali do tal, obrazek kot rožica in ustni, jej, na ti ustnici bi poletela tudi čebela. Marica je bila okrogla, zdrava, hitra, ara-

Ko se prične novo življenje, zaključiti treba tudi stare račune. Zato opozarjamo, da vse one, ki do novega leta ne plačajo svojega zastarelega dolga, izročimo gosp. odvetniku dru. Gregorinu. Kdor torej noče imeti sitnosti in stroškov, poravnaj takoj, kar je zaostal!

Upravnništvo "Edinosti".

Za Tržaške Slovence.

V uvodnem članku poslednje številke smo se obrnili tudi do netržaških rojakov z iskreno željo, da bi podpirali naš list duševno in gmotno. Pri tem smo se sklicevali na veliko važnost tržaške pozicije za narod slovenski in vso državo, naglašujoč posebno, da treba braniti periferijo že zato, ker se s tem brani tudi središče. Le nespameten lokalni patrijotizem rojakov v sredini slovenskega ozemlja mogel bi si zatiskati oči pred to notorično, vsakemu razsodnemu rodoljubu gotovo dobro poznano istino. Nočemo pisati dolgih očitaj — saj bi takó in takó nič ne koristile, pač pa morda škodovala —, ali to že moramo naglašati, da je bilo mej nami Slovenci takega nespametnega in pogubnega lokalnega patrijotizma več kot preveč. Tudi danes še ni tako v tem pogledu kakor bi moralo biti, tudi danes imamo še celó mej poslanci može, ki menijo, da so že vse storili, ako so kako mrvico priborili za svoj volilni okraj ali k večjemu za svojo kronovino. Širšim masam bi človek še ne zameril nesrečnega separatizma, ker ima tu poglobitni svoj vzrok v mejsebojnem nepoznanju, v nepoznanju vseukupnega položaja naroda slovenskega; voditeljem ná-

mežljiva kot popček, lahka kot metuljček — v vsem Zagrebu jej ni bilo para. Ako povprašal po nje razumu, tedaj vedi, da bi mogla tudi drugim kaj prodati od svoje soli. Bila je lepša in razumnejša od svojih starišev.

"Kje vendar je mojster našel Marico?" povpraševali so po Zagrebu, "to jabolko pač ni padlo raz to drevo. Taka je kot kaka podoba na oltarju, oče pa jej je kot kak vitez na kolaču, in tudi pri materi ni sledu Maričinemu obrazu."

Ko so tako povpraševali, pogledal je Miklavž na svojo ženo rekoč: "Kje sem vzel Marico? Hm! Mogoče je — — —", na kar ga je žena pretrgala: "Pojdi, pojdi, neverni Tomaž, da si si zapomnil račun, ne bi sumnil poštene žene." "No, no," zagodrnjal je mojster Miklavž. "Nič ni nič, ženka, račun je čist."

Odkodi je prišla Marica? Bog jo je dal tako in Bogu moramo biti hvaležni na takem darilu; v ponos je domu in imenu in sije po hiši liki ogledalo. Miklavžev denar velja dvakrat več, ker ima poleg denarja tudi Marico. To je on dobro znal ter se ponosno nabijal po trebuhu. Oblačil je deklo z finim blagom, obuval je z rumenimi čevlji, zapenjal jej oprsnik s srebrnimi zaponami, napajal z medico in negoval jo kot ptiček svojo ptičico v gnezdu, govorec: "Visoko je drevo, na njem je rudeča deklica — naša Marica." Kakor sem že rekel, deklo je bilo razumnejše od starišev in se ni omehkužilo v zlie vsemu

roda pa — in poslanci so vendar poklicani voditelji naroda! — moramo že zameriti, ako tirajo neumestno in škodljivo "Kirchthumpolitik", ako se brigajo le za tiste stvari, ki so jim vidne se zvonika njih lastne rojstne vasi. To je žalostno, gotovo zelo žalostno!

Z druge strani pa nam je pripoznati lojalno, da ta nesrečni separatizem v največjem času vidno gineva, umikajoč se čutu vseslovenske vzajemnosti. In to je tolažilno v sedanjih dobi težkih borb, v dobi, ki je najbrže odločilna za vso bodočnost našo, da se je jelo utrjati in širiti spoznanje, da se moramo zanimati drug za drugega, da si moramo pomagati. Spoznanje se mora širiti, da vsaka ped zemlje tudi na najekrajnejši točki ob periferiji je last vsega slovenskega naroda in da je torej vsemu narodu dolžnost, braniti in čuvati to ped zemlje, oziroma podpirati one, ki se na dotični poziciji se svojimi poslednjimi silami in obupno bore proti skupnemu, neizprosnemu protivniku. Iz kratka: vsaka, na videz morda tudi neznatna korist življa ob periferiji je eminentna korist skupnega naroda.

To spoznanje se mora ukoreniniti mej nami, brez tega spoznanja ni rešitve za nas; ako se ne utrdi to spoznanje, moramo pasti; a z našimi padcem zruši se jeden glavnih stebrov obstanka naše narodnosti.

To spoznanje, žal, še ni postalo vseobče, vendar se množe znamenja, da se širi in utrja. V tej veseli nadi nas utrja članek, kojega je priobčil nedavno "Slovenski Narod" pod zaglavjem "Slovenske šole v Trstu in v Gorici". Prav od srca smo se razveselili tega članka. To so vam besede, razgrevajoče in vne-

ljubkovanju, ampak si ohranilo zdrav razum in dobro voljo. Ni gledalo kvišku, in tudi ne ob tla, ampak naravnost tje, kjer raste poštenje liki dišeča travica.

Dobro in predobro znate vsi, da se popček enkrat mora razvesti in odpreti deklisko srce.

Blagor roči, ki se nameri na rožo, in blagor mladeniču, ko poljubi dekle. In kako je to? Vprašal, kako? Pismouki niso napisali knjige o tem in uprav zaradi tega so znoreli. Kako to? Oko se ozre in vžge srce. Pride čas, ko godna jabolka sama padejo komu v naročje. Marica je imela gorko kri in se je dozdevalo, da ta cvetka kmalu najde čebelico. In res je tako. Iskrice je šinila na jedno in drugo stran, pogledala sta se, ljubila sta se. Marica pa je ljubila zdravo, iz polnega srca, ter ni prestala ljubiti, kajti oni, ki se mu to blazenstvo naseli v srce, ta ga ne izpusti več iz srca, ampak hrani je na veke. Povprašajte le, kako sta se zaljubila! Posebno ve mlade ženske in deklice rado povprašujete in čitate, kako je možka prilika našla žensko priložnost. A uprav tega vam ne morem povedati, ker sam ne vem, Marica se je bila zaljubila v tega svojega mladeniča že pred tristo leti v Zagrebu — jaz pa sem to prepisal iz stare, cunjaste kronike, in uprav dotični listek je iztrgala neka roka. Gotovo je bilo komu žal, da se ljubijo mladi ljudje. Nič ne dé. Zadošča, če znamo, da se nista sovražila. Pozabil sem pa povedati, kedo je bil on,

majoče slovenska srca; to so tolažilne besede, vneajoče v nas pogum in pozivljajoče nas, da vztrajamo in trdem boju: pojav je to vseslovenske vzajemnosti. Tako toplih in od srca prihajajočih besedi nismo že dolgo čuli iz one in iste Ljubljane, iz središča mile domovine slovenske, kamor se naše oko ozira le strahom, ker se moramo bati, da odurni mejsobojni prepir popolnoma uduši zmisel in čut za trpeče brate po obmejnih pokrajinah.

Opisavši v živih bojih trdi boj Tržaških in Goriških Slovencev za svoje najsvetejše narodno pravo, za svojo narodno šolo, in obsodivši krivično postopanje odločilnih činiteljev, pravi članek po vsej pravici, da bi se Tržaška velika komuna morala sramovati, da si Slovenci sami, se svojimi krvavimi groši, morajo plačevati in vzdrževati svojo zasebno šolo.

"Ta sveti boj Goriških in Tržaških Slovencev napolnjuje nas na jedni strani z usmiljenjem do trpečih bratov, na drugi strani pa s srdom, da je kaj takega posebej mogoče v mestih, ki niso tako zelo od Ljubljane oddaljena". — Po tem kipečem vskliku opisuje članek, kako hlastno je v Ljubljani vlada prisilila obdino, ustanoviti nemško šolo, in dokazuje s tem velikansko, kričečo razliko mej postopanjem v Ljubljani in v Trstu, oziroma Gorici. G. članek opozarja tudi vlado na neoporečno resnico, da slovenske šole v Trstu niso samo narodnega, ampak da so tudi eminentno avstrijskega pomena. Na to se obrača do g. pl. Mačayskega toplimi besedami, da naj ne sluša tistih laških prvakov, ki so samo se svojim

kaj da je bil in čegav je bil. Skozi kaka mala vrata ne bi bil mogel vstopiti, ker bi bil udaril z glavo ob vratnico. Porodil se je v kmečki hiši poleg cerkve v Štinah pri Zagrebu; vadil se je čevljariji v Zagrebu; pred časom je postal mojster, a mimo tega je bil tudi zvonilec pri sv. Marku. Po odmevu zvonov se je poznalo, kedo je zvonil. Molil je Boga iz vsega srca in šival čevlje kakor malo kateri — vina ni pil. Znanci so se mu smejali, govorili so, da je sramežljiv kot dekle, trpežen pa kot vosek. Po očetu in krstu so ga zvali: Janka Dobriloviča. Ni umel le zvoniti, ampak tudi streljati na Veliko noč, o Božiču in o sv. Rešnjem Telesu pri procesiji. Topiči so grmeli pred cerkvijo prav tako kakor pred devetdesetimi leti, ko je bil v Zagrebu potres in je zvonik porušil cerkev sv. Marka. Streljal je iz topičev tudi o drugih prilikah, posebno pa, kadar so mestna gospóda grozdje pobirala v vinogradih. Tedaj so si izposodili pri mestnem župniku zvonilca in topiče ter so streljali v dobro zdravje, da so trepetali hribovi. Ker je bil Janko Dobrilovič ubog kmečk otrok, ki je pričel preživljati se s lastnima rokama, trebalo je še mnogo truda, da postane človek, po katerem povprašujejo drugi ljudje. Tega ubozeza mladeniča je ljubila bogata Marica Celiničeva. Sicer se je pa ona jezila nanj pri vsej ljubezni, ker je bil, kakor sem že opomnil, sramežljiv kot dekle.

(Dalje prih.)

želodecem v Avstriji, se svojim sročem pa onkraj sinjega morja, ampak da naj privoščijo našim bratom tepinom tisto, kar jim je po zakonu odkazano“.

Slednjič pričakuje člankar od gospodov poslancev, da ne zadremlejo glede slovenskih sol v Trstu in v Gorici, ampak da pokažejo dejanski, da jim je slovenski narod mnogo več, nego pa ljubezen starega in politično onemoglega grofa Hohentwarta“.

Temu pozivu se pridružujemo seveda tudi mi od vsega srca, ljubljanskemu glasilu pa se zahvaljujemo na toplem sočutju s trpečimi brati ob sinji „Adriji“. Ljubee in sočutne besede dejo dobro, zlasti arcu onega, ki trpi sovraštvo od vseh strani, a čuje le rekdo o krščanski ljubezni.

Slovenskim glasilom v središču našem brez razlike v političnem menenju velja konečno naša iskrena prošnja: vzbujajte, kamor koli se za vaša beseda, zanimanje za trpeče brate ob periferiji, podpirajte nas v trdem boju za obstanek, kajti naša korist, vaša korist in korist vseukupnega naroda!

Slovenski delavci pri javnih skladiščih v Trstu.

Interpelacija poslancev Nabergoja in tovarišev do njeg. ekscelence, gospoda ministra za notranje stvari.

Pri podjetju javnih skladišč (magazzini generali) v novi luki tržaški, katera so, kakor znano, last mestne občine in trgovinske zbornice tržaške, dela stalno kacic 30 delavcev slovenske narodnosti, večinoma iz okolice tržaške. Ti delavci so služili popred pri carinskem uradu na južni železnici ter so prestopili po odpravi proste luke v službo javnih skladišč.

Kakor je čitati po časopisih se ti ljudje od strani uprave skladišč dosledno preganjajo radi njih narodnosti. Že pri vstopu v službo se jim je zaukazalo, da morajo v službi govoriti le italijanski mejsaboj. V petek, dne 1. decembra zjutraj, je nadzornik Revasini, predstavi imena delavcev kakor navadno, zapretil, da morajo mej seboj govoriti le italijanski in ne slovenski, ako nočejo izgubiti službe.

Ker ta dogodek potrjujejo tudi druge priče, katere so to čule na lastno uho, ker se po postopanju uprave skladišč, in posebno nadzornika Revasinija, krejijo v državnih osnovnih zakonih zajamčene splošne pravice državljanov, si dovoljujejo podpisani povprašati Njeg. ekscelence:

1. Ali je njegovi ekscelenci znano opisano postopanje uprave skladišč v Trstu?
2. Kaj misli ukreniti njega ekscelence, da se omenjenim državljanom ne bodo več krčile pripoznane državljanske pravice?

Na Dunaju dne 14. decembra 1893. Nabergoj, Pfeifer, Kušar, dr. Gregorec, dr. Laginja, dr. Ferjančič, Klun, Povše, dr. Klaič, dr. Bulat, dr. Gregorčič, Perič, Biankini, Dapar, Robič, Šupuk, Spinčič, Borčič, Alfred Coronini.

Občevanje mej oblastmi na Primorskem v jezikovnem pogledu.

Interpelacija posl. Spinčiča in tovarišev do njeg. ekscelence g. ministra za notranje stvari v seji poslanske zbornice 12. decembra 1893.

C. kr. volilna komisija za trgovinsko in obrtno zbornico istrsko je z italijanskim dopisom z dne 1. marca 1888. št. 237/67 doposlala občinskemu uradu v Podgradu italijanski sestavljeni volilne liste in 25 istotako italijanski sestavljenih razglasov za sodni okraj podgrajski, v katerem okraju živi 24 Italijanov, in sicer urad-

nikov z njih družinami, in 16.257 Slovencev in Hrvatov.

Občinski urad je se slovenskim dopisom z dne 9. marca 1888 št. 325 vrnil te razglase c. kr. volilni komisiji z opombo, da so se mu najbrže doposlali po pomoti, ker volilni sodnega okraja podgrajskega ne umejo italijanski ter je prosil slovenski ali hrvatski sestavljenih razglasov.

Na to je dobil župan podgrajski od c. kr. okrajnega glavarja na Voloskem nemški sestavljeni dopis z dne 15. marca 1888 št. 1819, kateremu je bilo pridejanih tistih 25 italijanskih razglasov, in s katerim se pozivlja pribiti te razglase na navadni način v tamošnji občini, sicer ga zadene kazen 20 gld.

Župan je oporekal se slovenskim dopisom z dne 17. marca 1888 št. 348 doposlanem na c. kr. okr. glavarstvo, proti zapretni kazni, ker se ni branil prijaviti razglase, ampak je le prosil slovenskih in hrvatskih razglasov za slovensko in hrvatsko prebivalstvo istega okraja, z opombo, da trgovinska in obrtna zbornica na Kranjskem razpošilja svoje razglase tudi v nemškem jeziku, da si imajo tam samo 5 odstotkov Nemcev, in da je vzlic temu prevel razglas na slovenski jezik ter ga objavil; volilni komisiji v Rovinju pa je vrnil volilne liste se slovenskim prevodom razglasa vred, pridavši uradno potrdilo, da se je pravilno objavil.

A tudi s tem ni bila zadovoljna c. k. volilna komisija. Na nje zahtevo je c. k. okrajni glavar z dopisom z dne 10. aprila 1888 št. 1928 pozval župana, zapretili mu zopet z globo 20 goldinarjev, naj takoj prilepi italijanske razglase ter dopošlje iste c. kr. okrajnemu glavarstvu s potrdilom, da so se objavili.

Se slovenskim dopisom z dne 14. aprila 1888 št. 482 je župan odgovoril c. k. okrajnemu glavarstvu, da ne more več prilepiti razglasov, ker je volilne liste že doposlal c. k. volilni komisiji v Rovinju.

Na to si je c. k. okrajni glavar dal iz Rovinja doposlati volilne liste ter pozval župana z nemškim dopisom z dne 21. aprila 1888 št. 2641, da mora objaviti italijanski razglas, zapretili mu z denarno kaznijo.

Župan je storil tako, zajedno pa je dne 28. aprila 1888 št. 541 potem c. k. okrajnega glavarstva uležil slovenski sestavljeni pritožbo na c. k. namestništvo proti postopanju c. k. okrajnega glavarstva na Voloskem in c. kr. volilne komisije v Rovinju.

C. k. okrajno glavarstvo je prijavi županu z nemškim dopisom z dne 23. maja 1888 št. 3524, da je c. kr. namestništvo z naredbo z dne 18. maja 1888 št. 8006 odbilo pritožbo kot nedovoljeno.

Proti tej odloki c. k. namestništva je uležil župan dne 10. junija 1888 št. 844 slovenski utok na ministerstvo za notranje stvari.

Vsled namestništvene naredbe z dne 23. junija 1888 št. 9746 je c. k. okrajno glavarstvo z nemškim dopisom z dne 28. junija št. 4404 vrnilo županu utok na c. k. ministerstvo za notranje stvari, ker ni pripraven, da bi se ga predložiti na višje mesto.

O tem se je interpelovala vlada že dne 13. septembra 1888. v seji deželnega zbora istrskega, a vlada še do danes ni odgovorila na dotično interpelacijo.

Stvar se je jela ponavljati v minolem v mesecu. Ker je župan podgrajski, prejmi italijanski dopis od c. k. volilne komisije za trgovinsko in obrtno zbornico istrsko z dne 7. novembra t. l. št. 1124 z volilnimi listami in italijanskimi razglasi vred — vrnil te poslednje z opombo, da prebivalstvo občine ne razume italijanski ter naprosil, da se mu dopošljejo slovenski ali hrvatski razglasi, ga je c. k. okrajno glavarstvo na zahtevo c. k. volilne komisije za trgovinsko in obrtno zbornico pozvalo z dopisom z dne 14. novembra t. l.

št. 10.063, naj razobesi italijanske razglase po posamičnih vaseh krajne občine.

Podpisani so pobližje opisali to zahtevo na podlagi dotičnih spisov, da vnovič pokažejo, kako se po slovenskih in hrvatskih okrajih Istre nastavlja Italijani kot c. k. uradniki, in sicer tudi taki, ki ne umejo jezika prebivalstva; kako se z italijanski tiskanimi razglasi c. kr. volilne komisije za trgovinsko in obrtno zbornico istrsko po slovenskih in hrvatskih občinah ne le učinjajo iluzorične (navidezne) dotične volitve, ampak tudi, kako c. k. oblasti v protislovju z jasnimi določili državnih osnovnih zakonov naravnost usiljujejo italijanski jezik slovenskemu in hrvatskemu ljudstvu, preteč mu z denarnimi kaznimi, in kako se pritožbe slovenskih in hrvatskih občin proti postopanju c. kr. oblasti niti ne predlagajo na višje mesto, in si dovoljujejo podpisani povprašati njeg. ekscelence gospoda ministra za notranje stvari:

„Ali je pri volji njeg. ekscelence ukazati podrejenim oblastim na Primorskem, naj se drže državnih osnovnih zakonov, da naj ne usiljujejo italijanskega jezika slovenskim in hrvatskim občinam, in posebno še, naj v opisanih ali podobnih slučajih ne delajo volitev iluzoričnih (navideznih) z italijanskimi razglasi po slovenskih in hrvatskih občinah.“

Na Dunaju, dne 12. decembra 1893. Spinčič, Biankini, Špindler, dr. Bulat, dr. Brzorád, dr. Pacák, dr. Slavík, Hajek, Purghart, Šupuk, Tekly, Dapar, dr. Gregorec, Čestmir Lang, Krumholz, V. Veselý, dr. Gregorčič*.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Gosposka zbornica je sprejela soglasno brez razprave poročilo združenega juridičnega in političnega odseka o izjemnih naredbah v Pragi. Zatim so razpravljali o provizoričnem proračunu. Nemški levčar knez Schönburg je odobril v imenu levice gosposke zbornice brezpogojno program koalicijske vlade. Odobroval je tudi volilno preosnovno v tem zmislu, da varuje prej ko slej interese in privilegije velikega posestva in kapitala. S posebnim veseljem je pozdravljal vladino namero, po kateri hoče odbijati energično državi pogibeljne elemente. (Kaj čika to na Mladočehe? Ur.) V tem zmislu smatra levica za svojo dolžnost odobriti proračun in izreči vladi o tej priliki zaupnico vladi.

Opat Hauswith je izjavil v imenu srednje stranke, da je izjavila vlada v svojem programu popolnoma jasno svoj program. Njegova stranka v sprejema z zadovoljnostjo na znanje to izjavo, ter se nadeja, da bodo vlado podpirale vse stranke. Srednja stranka hoče podpirati vlado v nje načrtih in z bok tega odobruje tudi proračun.

Grof Falkenhayn je izjavil v imenu konservativne stranke, da čuti globoko spoštovanje do vlade, kateri zaupa preavetli cesar. Ako se deluje na vzdržanje vojne sile države, pridobljen je s tem temelj za skupno, mirno delovanje, katerega nasledek bode zmernost in menda zadoščenje tudi široko narazen tekočim, raznim zahtevam. Desnica pričakuje popolnim zaupanjem, da se dožene ta svrha, ter obeča svojo dobrohotno podporo vladi. Desnica ostane tudi v naprej zvesta svojim načelom, vendar pa bode spoštovala v podpori vlade tudi druge nazore. Desnica odobruje seveda tudi proračun v tem zmislu. — Po izjavi treh strank bil je začasni proračun vsprejet soglasno.

Zanimive so te izjave že zaradi tega, ker so kljub svoji dozdevni zločnosti pokazale vendar temeljite razlike v svojih nazorih. Levica odobruje vladni program brez uetno seveda le s sebičnega kapitalističnega stališča in kaže nekako strastno jezo proti „državi pogibeljnim ele-

mentom“, kateri bi sicer mogli biti tudi anarhisti, česar pa visokorodni g. knez ni povedal. Misli si moremo zatoraj, da je govornik menil pri tem vse kaj drugega. Srednja stranka hvali vladni program kot jasen, če tudi je jako pomanjkljiv in posebno za slovenska plemena jako nejasen. Kako naj pridejo torej vse stranke do tega, da podpirajo vlado? — Desnica govori po grofu Falkenhaynu z nekako visokega stališča. Globoko spoštovanje se nikakor ne strinja z dobrohotno podporo. Kar se dostaje zadoščenja raznim zahtevam, torej tudi slovenskim, in spoštovanje drugih nazorov, o tem nas pouči bodočnost.

Po tej seji preloži se je zasedanje gosposke zbornice.

V deželnem zboru Moravskem je predložil poslanec Tuček zakonsk načrt, s katerim se določa, da smejo otroci stopiti samo v tisto ljudsko šolo, katere učnega jezika so popolnoma zmožni.

Vnanje države.

V srbski skupščini prišlo je o razpravi o proračunu do lepih nasprotij. General Hrvatović je trdil, da je proračun neistinit, kajti zakriva deficit nad 4 milijone in pol! Finančni minister je branil proračun kakor je le mogel in znal, in zares ga je skupščina odobrila v splošni razpravi.

V Belomgradu se nahaja predsednik drž. sodišča Velimirović v razpravi proti zatoženim ministrom bivšega Avakumovičevega ministerstva v jako težkem položaju. Predsednik ni jurist, med tem ko so med zatoženci trije izvrstni odvetniki. Prvi dan razprave ugovarjali so toliko, da sodišče niti ni došlo do čitanja obtožbe. Obtoženci ugovarjajo kompetentnosti sodišča radi tega, ker sta dva sodnika v sorodu z dvema obtožencema, z bok česar zahtevajo, da se ju izključi.

V italijanski poslanski zbornici so se prav pošteno prepirali. Dne 20. t. m. je prečital Crispi vladni program, v katerem je naglašal, da je položaj Italije jako kritičen in da se jo lotiti takega dela, kakoršnega še ni bilo, odkar velja italijanska ustava. Crispi priznava, da vlada obča nezadovoljnost in da je kredit Italije v veliki nevarnosti. — Med tem, ko so člani centra in levice pritrjevali Crispiju, so ga pa znani iredentovci Imbriani, Cavallotti e tutti quanti strastno napadali. Zlasti Imbriani je bil tako ardit, da opaža celó „Il Piccolo“, da je njegov govor „intelegrafabile“, to je, da bi ga pri nas ne bi smeli natisniti. Napadal je trozvezo — Avstrijo seveda v prvi vrsti — zahtevajoč, da premeni Italija svojo vnanjo politiko, da zmanjša vojsko ter da skrepi kraljevo dotacijo. Z ozirom na obupni gospodarski položaj Italije ter na take silne izbruhe sovraštva proti Avstriji, pač ne vemo, kake koristi je ta država za trozvezo?

Različne vesti.

Srečen Božič! Najsvetejši, največji praznik svete katoliške Cerkve je gotovo isti, kateri nas spominja na rojstvo Zveličarjevo. Kakó globoka misel leži v tajni: velovečil se je Sin Božji, da odreši človeka, vsvarjenega po Božji podobi, večne pogube! . . . „In beseda je mesó postala ter med nami prebivala!“ Te besede sv. pisma prešle so v kri vsacega vernega katoličana; navdajajo ga o božični dobi z nekim neopianim, radostnim občutkom, kateri ga približuje svojemu Stvarniku. Vsacega vernega katoličana, pravimo; ali ne velja ta izraz za ves naš narod slovenski, ki je od nekdanj zvest sin svete katoliške Cerkve? Dà! Slovenski rod odlikuje se in odlikoval se je vselej v zvestobi do sv. Cerkve in cesarja ter v ljubezni do lepe svoje domovine. Zvest sv. Cerkvi občuti globoko odmev angeljskega petja:

Slava Bogu v višavah in mir na zemlji ljudem, ki so blazega srca! Najprvo Bog, potem človek; najprvo skrbi za svojo dušo, potem za telo; najprvo stori svojo dolžnost proti Cerkvi kot veren katoličan, potem se raduj in veseli počitka, katerega ti je dal Bog! V tem zmislu razumemo mi praznovanje in v tem zmislu kličemo častitljiv našim čitateljem: Srečen Božič! Vesele praznike!

Imenovanje. C. kr. redarstveni komisar g. Bernard Bacher je imenovan višjim komisarjem. Mi smo zadovoljni s tem imenovanjem, ker nam je g. Bacher poznan kot vesten uradnik in jednako pravičen na vse strani. Po lastni marljivosti se je tudi priučil slovenščini.

Kdo pomore naljože? Mir ljudem na zemlji! Ta božji klic bode odmeval te dni po vesoljnem krščanskem svetu, milijoni človeških koprnečih src bodo pošiljali svoje molitve k Bogu, da jim podeli prepotrebni blagi — mir. Mir tudi slovenskim časnikarjem — saj so ga krvavo potrebni. Miru želimo te dni sebi in svojim časnikarskim tovarišem brez razlike v političnem mišljenju. Mir torej, mir — in zato nočemo odgovarjati ljubljanskemu „Slovencu“ tako, kakor bi bili morda sicer, ampak le pogovoriti se hočemo z njim po domače, prijateljski. — V svoji 291. številki nas pozivlja „Slovenec“ na odgovor, kaj je ukrenilo politično društvo „Edinost“ glede napisov na novem državnem poslopju za c. k. pošto in financo? Ker „Slovenec“ naglašja z razprtimi črkami — stvar mu je torej jako dobro znana — da smo svoječasno pozvali vsa slovenska politična društva, da kaj store v tem pogledu in ker se ta stvar tiče vse Primorske, Dalmacije in Kranjske, naj nam „Slovenec“ ne zameri — prosimo ga za to —, ako malo obrnemo ukusno, ponudeno nam bržolico ter ga vprašamo: kaj so storila druga politična društva za to stvar in kaj je še posebej storilo konservativno politično društvo za Kranjsko? Ker pripadamo mi (vsaj dozdeva se nam tako) k tistim „destruktivnim elementom“, katero je postavila na indeks sedanja doba, utegnili bi to poslednje imenovano društvo veliko lažje kaj doseči, nego mi. Mi vsaj se spominjamo, da je neki konservativni list tudi s tem zagovarjal koalicio, da je rekel, da se po mejebojnem, prijateljskem in ustnem obveščanju veliko lažje odstranjujejo nesporazumljenja. Vidite torej, kako lepa prilika se vam ponuja zdaj pognati se za slovenske napise na poštnem poslopju potem onih gospodov slovenskih in tudi-slovenskih poslancev, kateri posedajo z nemško liberalnimi ekselencijami celó pri čumedečem šampanjcu. Ni vraga, da bi kaj ne dosegli, ko se njihovim priporočilom tu pa tam celó to posreči, da pride kak nedomačin na važno mesto — na slovenski zemlji. Jasneje nočemo govoriti, kajti: mir ljudem na zemlji!

Česko plemstvo in koalicio. V Straži pri Indrihovem Gradcu ima svoja posestva bivši državni poslanec česki, baron Leonhardi. Kakor znano je ta plemenitaški veleposestnik položil svoj državnozborni mandat, ker je hotel glasovati proti izjemnim naredbam v Pragi, a bi bil prišel s tem v navskrižje se štatuti kluba, kateremu je pripadal. Velede tega moškega koraka mu je tamošnje občinstvo dne 18. t. m. priredilo velikanske ovacije. Velezanimiv je bil govor gosp. barona, s katerim se je zahvaljeval deputacijam, ker nam je odkril marsikaj. Rekel je moj ostalim, da bi morali pozabiti tisočletno zgodovino domovine in na one slavne čase, ko se je narod neustrašeno boril za svoje pravice, ako bi hoteli zatajiti česko rodoljublje. Naglašal je tudi, da je pooblaščen do izjave, da mnogi česki veleposestniki nikakor ne soglašajo z govorom Schwarzenberga, s katerim je plemeniti princ zagovarjal izjemne navedbe. Da, še več: rekel je, da dotični veleposestniki protestujejo proti govoru

Schwarzenbergovem. To so tisti veleposestniki — je pristavil baron Leonhardi — kateri se ne čutijo samo veleposestnike, ampak tudi zveste sinove naroda českega in so pripravljeni vztrajati z narodom v žalosti in veselju. — Besede barona Leonhardija so v veliko tolažbo narodu českomu, kajti pričajo mu, da se mu ni izneverilo vse plemstvo, kakor se je mislilo v obče. A tudi glede nemških konservativcev nam je podal g. baron Leonhardi zanimiva pojasnila, ker je povedal brez ovinkov, da je le grof Hohenwart zavel konservativce v sedanji nenaravni položaj, v zvezo z nemško levico. — Slednjič je baron Leonhardi poudarjal resnost sedanjega položaja, pozivljajoč navzoče naj puste na strani nesrečni domači prepir ter da naj složno delajo za blagor domovine. — Ali ne bi bil ta Leonhardijev poziv primeren za naše slovenske razmere?

Za „Božičnico“ so nadalje darovali: ga. F. Ipavc 1 gld., ga. A. Laščak 1 gl., gđ. H. Legat 2 gld., g. I. Benkovič in M. Š. 1 gld. 50 novč., petorica drž. poslancev g. prof. Spinčiču 16 gld., ga. Natalija Truden 18 tricot-jopic, ga. Ljudmila Valenčič 3 rute, 12 p. zapestic, 6 p. nogovic, 8 krile; gđ. I. Klemenč: 12 spodnjih jopic, 5 tricot-jopic, 7 p. nadnogovic; ga. M. Milava 4 predpasnike, 2 rute; gđ. Ivan Mankoč: božično drevo; gosp. Ivan Umek en par čevljev; ga. Virginija Furlan 3 gld. 13½ novč., katere je prihranil v škrabici nje ranjki sinček Vladimir. — Gđ. A. M. 1 gld.

Letošnja božičnica je bila krasna nad vse nje prednice — gotovo najlepša med vsemi, kolikor so jih priredile do sedaj naše vrle narodne dame.

Dvorana je bila tako prenapolnjena — vzlic delavniku in vzlic dežju — da so morali mnogi stati pred vratmi. V prvi vrsti je sedelo lepo število duhovščine v kras in ponos tej krasni veselici. Poleg radujočih se starišev odlikovala se je tudi posvetna inteligencija po izredno mnogobrojni udeležbi.

Ko so otročiči odmolili, jo pozdravil mnogobrojno občinstvo občespoštovani vodja našega zavoda pri sv. Jakobu. Opisujoč v kratkih a značilnih črtah težki boj tržaških Slovencev za svoje šolstvo, je naglašal, da družbi sv. Cirila in Metoda je namen postaviti narodni mejnik tja, od koder so ga premaknili naši nasprotniki. Zahvaljujoč se iskreno vsem dobrotnikom in dobrotnicam, je zaključil g. vodja svoj lepi govor.

Na to se je jel vršiti vopred. Prva točka je bila lepa deklamacija deklice iz otroškega vrta, kateri je sledil mičen prizorček „Povračilo“. Predstavljal so ga štirje otročiči. Jezusček jim je prinesel lepih daril, a treba, da se ne prepirajo, ampak ljubijo mej saboj. On prinaša ljubezen in mir. Ta primerni prizorček je sestavila vrtnarica gospodičina Mikotova. Glavna točka vopreda je bil „Sveti večer“, deklamacije s petjem, spremljevanjem na glasoviru in harmoniju. Pri tem prizoru je pel zbor kakih 50 otrok. Hrepenenje po Jezusu. In kako so peli! Na betlehemske ravnini smo. Pastir bdi, okolo njega spe tovariši. Čujejo se čudni glasovi — pastirci se zbude, radi bi šli gledat „kaj se godi“. „Stojte možje betlehemske!“ — jim zakliče nasproti prihajajoči angelj — „srečen bodi vaš rod!“ Na to jih sprovede k jaslicam. Zares gniljiv prizor. Po velikem, milo odpetem zboru je prišla na vrsto deklamacija „O božičnem drevesu“. — Ko se zopet dvigne zavesa, zazrli smo 8 potnikov v Rim na Cirilov grob. Otročiči so igrali izborno. — Zopet naši mali pevci! Pri tej točki so nas predstavili v betlehemske hlev — bila je res živa psooba. Marija, lepa kakor angelj, Jožef in vse polno pastircov. (Vse te obleke je izgotovila vrtnarica gospodičina Kavčičeva). — Po velikem zboru je sledila „Zahvala“ nekega dečka iz otroškega vrta, „Cesarska“ pa je zaključila to lepo otroško slavnost. Pripomniti moramo

še, da je na glasovirju spremljala gospodičina Reichmanova, na harmoniji pa g. Macák. Da sta izborno izvršila svojo nalogo, ni treba posebno omenjati.

Še nekoliko opombic o petju naših otročičev. Otroci so peli dvoglasno. Ubrano petje je zvenelo kakor strune glas in se je družilo s harmonijem v čarobno harmonijo. Vse je bilo tako precizno in ubrano, kakor da je iz jednega grla. Nam se je topilo srce od samega veselja na takih otročičih. Srečen zavod, ki ima take učiteljske moči! Gosp. učitelj Pretner se je pokazal izbornega pevovodje, a posebna hvala gre tudi g. Macáku in gospodičini Reichmanovi na spremljevanju in obilem trudu. Tudi gospodičina Delkinova se je mnogo trudila. Vsi, vsi so storili svojo dolžnost v polni meri. Nam vsem pa je dolžnost, da jih podpiramo, da jim dajemo pogum, da ne obnemorejo pri svojih naporih. Res škoda bi bilo, ako bi izgubili take izvrstne moči! Živel!

Silanovič.

„Božičnica“ podružnice sv. Cirila in Metoda na Greti vrši se danes popoldne ob 4½ uri popoldne za otroke vrtcev na Greti in v Rojanu v zadnji sobi „Rojanskega pos. in kons. društva“ v Rojanu po zadnji objavljenej programu. Ker je ta božičnica edina v okolici, vabi odbor okoličane in meščane, da se je obilno udeležijo ter vidijo sami lepe vsepe poduka na otroških vrtcih.

Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda na Greti priredi na Silvestrov večer domačo zabavo z raznoličnim programom, kojega objavimo prihodnjé.

Družbi sv. Cirila in Metoda je daroval mestni župnik, vč. gosp. Ivan Vrhovnik v Ljubljani, Anton Nedvedov „Album 12tih pesmij“. — Slavno uredništvo „Mira“ nam je poslalo 121 gld., nabranih kot prve krone in iskazanih z imeni darovalcev v št. 26 do 32., — vsega vkupe je dosedaj nabral „Mir“ 952. Neimenovani dobrotnik v Celovcu nam je poslal obligacijo srebrne veljave za 100 gld., vč. g. Jos. Černko, župnik v Vuhredi 26 gld. 40 kr., deloma kot udnino, deloma kot darove dobrotnikov na Remšniku; g. Franjo Petsche, prvomestnik Starotrške podružnice pri Rakeku 23 gld. 30 kr., in sicer nekaj udnine, nekaj pa v pušici nabranega denarja kot narodno kazen; družba „Omizje“ v Mozirji s geslom: „Mir Vam bodi“ četrti prispevek v znesku 5 gld.; Zalogarji v Tolminu 6 kron, in vč. gg. mestni župnik I. Vrhovnik in deželni arhivar A. Koblar po 4 krone, odkupnine noveletnim voščilom. — Vrlim koroškimi Slovincem, zlasti naklonjenemu nam domorodcu v Celovci, kakor vsem požrtvovalnim rodoljubom, iskrena hvala! Darovatelja odkupnine noveletnim voščilom naj dobita povsod po Slovenskem kar največ posnemovalcev; zlasti prosimo slavna prvomestništva naših podružnic, naj ne prezró našega te dni objavljenega poziva, ter naj blagohotno v svojem delokrožju nabirajo odkupnine noveletnim voščilom.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda iz Sežane se nam poroča nastopni izid volitve v pomnoženi okr. šol. svet: Karl Stepančič, župan v Temnici, Ignac Tence, župan v Nabrežini, Alojz Strekelj podžup. v Komnu, Alojz Jerič, posestnik v Kobdilji, Muga Ant., župan v Lokvi, Duje Ivan, župan v Naklem, Papis Anton župan v Tomaji in Zenič Pavel, župan v Vel. Repnu.

Veliki ples „Del. podp. društva“ bode letos dne 20. t. m. v gledališču „Politeama Rosetti“. Kakor čujemo, delajo se za to običajno in priljubljeno veselico že sedaj velike priprave: gledališče bode sijajno odičeno in plesali se bodo razni narodni plesi v narodnih nošah. Pričakovati je tem gotoveje ogromne udeležbe, ker je to koristno in za slovenski življenj v Trstu neobhodno potrebno društvo zares vredno vse podpore. Del. podp. društvi služiti koristim delavca, a delavec je važen činitelj v našem narodnem in socialnem gibanju — to naj-

si zapomni vsa inteligencija in uredi temu primerno svoje postopanje nasproti temu društvu. Pa še nekaj: delavec potrebuje v prvi vrsti, gotovo, gmočne podpore, a on potrebuje tudi moralne vspodbude — katero mu pa damo le s tem, ako stopamo z njim v dotiko. In za to se nadajamo, da se snidemo vsi pri plesu „Del. podp. društva“.

Vabilo k rednemu letnemu občnemu zboru „Slovenskega bralnega in pevškega društva v Boljunci“ dne 31. decembra t. l. ob 9. uri popoldne, v hiši gosp. Ivana Kraljiča št. 159. V pored: 1. Pozdrav in naznanila predsedništva. 2. Razdelitev pristopnic in društvenih pravil društvenikom. 3. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 4. Poročilo pojedinih odbornikov in pregledovalcev računov. 5. Razprodaja starih časopisov. 6. Pobiranje društvenine. 7. Sklepanje o društvenem prebitku. 8. Volitev treh pregledovalcev računov za bodoče leto in dveh overovalcev volitev. 9. Volitev odbora. 10. Razni nasveti.

Bombe in bombe. Soprog guvernerja v Valadolidu na Španjskem je dobila te dni zabojček v „božično darilce“. V zabojčku je bila lepó zamotana — nedolžna bomba. — Kakor je znano našim čitateljem so vrgli nedavno anarhisti bombe v Barcelonskem gledališču „Licej“; sedaj javljajo iz Madrida, da je anarhist Cotina pripoznal, da je vrgel jedno bombo v gledališču.

Slepar. Po Trstu klatari se že nekoliko dni nek slepar, kateri pripoveduje, da je sin znanega trgovca Ivana Begovića iz Vrlice (okraja Splitskega) in prosi denarja v posojilo. Policija pazi že na tega tička. Pozor torej!

Za Josipino Kavčič sta nam doposlala gg. Jajčič in Kravos 10 kron, katere so darovali: Dr. Glaser 50 stot., N. N. 1 krono, Dekleva Ivan in Perharc Jakob po 80 stot., Bubnič Andrej, Jajčič in Ipavc po 60 stot., Čokelj A., Bubnič, Kolb Josip, Nikolajević, Slovan, Počakaj, Kpabec in Spilar Ivan po 40 stot., Štoka R. J. Fabjan, Bizjak Josip, Mozetič Anton, Sirca Anton, in Volčič Vekoslav po 20 stot., Okretič 10 in Šuc 4 stotinke; N. N. 1 krono.

„Slovenskega Sveta“ poslednja številka tega leta ima naslednjo vsebino: Slovani leta 1893. — Slovenci leta 1893. — Letina v Rusiji leta 1893. — Predapev „Slave Hčeri“. — Iz Krčevinskih potočnic (Elegija). — Sovet. (Pesem). — Ura duhova (Hrv. pesem). — Rieci gradu (Hrv. pesem). — Opravičenje. (Ruska pesem poleg slovenskega prevoda v latinici in cirilici). — Ruska pesem. — Zakaj so ljudje živi? (Ruski izvirnik in slovenski prevod povesti). (Kon.). — Značaj narodnega junaka v južnih Slovjena. (Kon.). — Ruske drobtinice. — Pogled po slovenskem svetu. — Književnost. — Slovenski in slovanski časopisi, politični, zabavni in znanstveni. — Vabilo na naročbo in program „Slov. Sveta“.

„Slovanski Svet“,

ki izhaja v Trstu, 10. in 25. dne vsakega meseca na 20 velikih straneh stopi sedaj v VII. leto s svojim slovenskim kulturnim programom. Program listu je: nacionalna avtonomija vsakega naroda Avstro-Ogerske, z njeno pomočjo doseganje historičnih državnih prav, zagovarjanje skupnega literarnega jezika za vse Slovane, razkrivanje zgodovine cirilometodijske cerkve med zapadnimi Slovani, pospeševanje smisla za slovensko narodno poezijo in umetnost, seznanjevanje slovenskih narodov po poročilih o dogodkih, kulturnem in literarnem delovanju.

„SLOVANSKI SVET“

stoji za celo leto 4 gld.
za pol leta 2 „
za četrt leta 1 „

Za učitelje, učiteljice in dijake, na leto po 40 novč. manj. Naročnina se pošilja upravitelstvu v Trst.

Upravitelstvo
„Slovenskega Sveta“
v Trstu.

Mama, ali dobim za Božič novo darilo? Tako čujemo pri vpraševanju mnogih otročičev, in previdnejšim njimi pristavljajo se: **Mama ta in ta številka mora biti in tudi sidro mora biti na njej, sicer je ne morem rabiti k moji sidrasti omarici kameninih stavbenic.** Da, tako je tudi, kakor je razvideti iz lepega cenika tvrdke F. Ad. Richter & Comp. na Dunaju, zбоk česar moramo priporočati čitateljem, da so previdni, kadar kupujejo omarice se kameninimi stavbenicami. Ne-prijetno bi bilo, ako bi se na praznik prepozno prepričali, da nismo kupili slovite omarice s kameninimi stavbenicami se sidrom, ampak le kako manj redno ponarejenje; bilo bi ob lep del veselja.

Mej božičnimi darili stoji slej ko prej omarice se kameninimi stavbenicami na prvem mestu; kdor je videl pri prijatelju, kupi je gotovo tudi sam, in kdor jih že ima, pomnožuje jih vsako leto z edno ali več omaricami. To ni možno pri drugih igračah, ki zgube kmalo svojo vrednost. Omarice s kameninimi stavbenicami pa ostanejo dobre mnogo let in se torej gledé na trajnost najcenejše darilo. —

SVOJI K SVOJIM!

Josip Pertot, urar v Trstu, Via Mada Vecchia št. 1. prodaja in popravlja ure po nizki ceni. Priporoča se slavnemu občinstvu. 1-52

Gostilna „Štoka“, staroznana pod imenom „Belladonna“, poleg kavarne „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako meščanom, kakor na deželo. Cl.

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in tujimi pridelki. Cl.

Franca Potočnika gostilna „Andemo de Franz“ v ulici Irene se priporoča slavnemu občinstvu. Toči izborna vina in ima dobro kuhinjo. Cl.

Gostilna Josipa Katalana v Rojanu, „Pri dvanaestih murvah“, priporoča se slavnemu slovenskemu občinstvu za obilen obisk. — Točila se bodo samo domača izvrstna vina. 104-21

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra na Notranjskem (Via Campanile v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso)). Po dvakrat na dan frišno opresno mleko po 14 kr. liter nedosredno iz St. Petra, sveža (frišna) smetana.

ROJANSKO POSOJILNO IN KONSUMNO DRUŠTVO vpisana zadruga z omejenim poročstvom v Rojanu pri Trstu priporoča slavnemu občinstvu svojo bogato pre-skrbljeno

prodajalnice jestvin

(v ulici Belvedere št. 3) pristopno zadrugnikom in nezadrugnikom, koji prvi so deležni letnega čistega dobička. Priporoča tudi svojo

društveno krčmo v Rojanu (poprej Pertotova)

10 minut oddaljeno od mesta, z obširnimi senčnatim vrtom in dvema dvoranama, kjer se točijo izborna domača vina, teran, pivo v steklenicah itd. Točna postrežba z gorkimi in mrzlimi jedili.

Novi člani se še vedno sprejemajo ob uradnih urah vsak četrtak od 6-7 ure zvečer in ob nedeljah od 9-10 ure predp. 104-51

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske pošne tiskarice. Cl.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni št. 1 ima trgovino z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončnim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. Cl.

Pozor! Naznanjam sl. občinstvu, da sem odprl Via Lazzaretto vecchio št. 12 prodajalnice sadja in zelenjave. Prodajam tudi vino v steklenicah, mleko, smetano i. t. d. Obetam dobro postrežbo, ker imam veliko zalogo blaga i. vrste. Priporočam se sl. občinstvu za obilen obisk. Z veleposilovanjem 52-25 **Matevž Furlan.**

Gostilna „Alla Vittoria“

Petra Muscheka, v ulici Sorgente (Via Torre št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenočišča neverjetno v ceno. Cl.

Prodajalnica

jedilnih stvari po jako nizki ceni. Prodaja **Jožef Cerne** Piazza della Caserma št. 1 uhoj Via Ghega). Cl.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici Caserma, glavni shajališči tržniških Slovincov vseh stanov. Na razpolago so časopisi v raznih slovanskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Sorli. Cl.

B. Modic in Grebenc, na voglu Via St. Giovanni in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončnega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenje grobnih spomenikov. Cl.

ROJANSKO POSOJILNO IN KONSUMNO DRUŠTVO naznanja p. n. gg. zadrugnikom in slavnemu občinstvu, da je odprlo dne 15. t. m. lastno

mesnico

v Rojanu (poprej Pertotova) kjer se prodaja goveje in telečje meso, po najnižjih tržnih cenah. Priporoča se slavnemu občinstvu in udom. 2-3

Božična drevesca

prodajajo se na senenem trgu (Piazza del Fieno) po jako nizkih cenah. — Priporoča se slavnemu občinstvu 3-3

Martin Miklavčič.

SVOJO VELIKO ZALOGO

olja iz oliv priporoča 1-52

Enrico gm. Carlo Gortan

via Caserma 4, Trst (naspr. pivarni Pilsen)

Tinct. capsici compos. (PAIN-EXPELLER)

se prireja v Richterjevi lekarni v Pragi (v zalogi o dlikovane lekarne Praxmarer v Trstu, P. Grande) obče poznano bolečino ublažujoče drgajanje, dobliva se po večini lekarn v steklenicah po gld. 1.20, 70 in 40 kr. Pri kupovanju treba biti previdni in je vnaprejši le take steklenice kot pristne, ki so previde z „sidrom“ kot varstveno znamko. Osrednja razpošiljalnica: Richter's Apotheke z. Goldenen Löwen. Prag. 41-44

Gostilna „Alla Città di Vienna“ 2 Piazza Caserma (zraven Tiskarne Dolene) prodaja najboljša kraška in isterska vina i. kakovosti in graško pivo. Izborna kuhinja sprejema naročila tudi za kosila in večerje. Imenovana vina morejo dobiti tudi družine na dom, in sicer ne izpod 28 litrov, po nastopni ceni: Teran iz Auberja po 42 nč in najboljša isterska vina po 28 nč. — Za obila naročila se priporoča **Ant. Brovedani.** 101-35

Jak. Klemenc TRST

Via S. Antonio št. 1. priporoča častitim svojim odjemnikom in slavnemu občinstvu

Novo prispelo blago za moške in ženske obleke, volnene robce in pletene zavratnike, spodnje kiltje pletene in iz štofa, ogrinjala iz flanele, barhent beli, sivi in raznobarvan, maje, spodnje hlače iz volne in kotonine, nogovice volnene in iz kotonine, rokavice, flanel za obleke, srajce bele in v raznih barvah, ovratnike, zapestnice, židane zavratnike za moške, dežnike, židane robce, čepice, volnene komaše, volno za nogovice, kožuhovino in mufo, kakor tudi vse ostale predmete za pouk v ročnih delih v šolah po najnižjih cenah. Pri vseh naročbah zagotavlja tečno in pošteno postrežbo. 55

Poznani

prašek za zobe prof. dra. Haiderja

je najbolje sredstvo v obvarvanje zobov pred naganjo, ki jih čisti brez da se dotekne njih steklenine. — Škatljice po 30 in 50 nč. se dobi vajo izključno v odlikovani

lekarni Praxmarer (Ai due Mori*) 102

mestna palača — Trst.

C. kr. dvorna lekarna

Ivana Mizzana

VIA CAVANA V TRSTU.

Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je prevzel gori omenjeno lekarno od dedičev pok. Benedetta Vlach-Minussija, priporočajo se najtopleje in obljubljujejo natančno postrežbo z umerjenimi cenami. Članom „Delalskega pedpornega društva“ pa naznanja še posebej, da mu je odbor istega dovolil prejemati recepte od njih v slučaju, ako njim takšne društvena zdravnik predpiše. Za slučajne lekarske potrebe se priporoča 104-28 **Ivan Mizzan.**

DROGERIJA

na debela in drobno

G. B. ANGELI TRST

Corso, Piazza delle Legna 1.

Odlikovana tovarna čopičev.

Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelek. Lak za kočije z Angleškega, iz Francije, Nemčije itd. Velika zaloga finih barv (in tubetti) za slikarje, po ugodnih cenah. — Lesk za parkete in pode.

Mineralne vode

iz najbolj znanih vrelcev

kakor tudi romanjsko žveplo za žvepljanje trt. 104-36

E. Šverljuga, brivec v ulici Station št. 1, priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu za blagohotno obiskovanje. Cl.

Najbolje sredstvo

proti kašlju in hripavosti, kakor tudi

proti vsem drugim boleznim dihalnih organov so **PASTILJE**

antikataralične iz kotrama, prirejene po lekarju

G. Piccoli v Ljubljani.

Te blažilne in odvajajoče pastilje je priporočati vsakomur, posebno pa onim, kateri pri izvrševanju svojih dolžnostih potrebujejo čist in močan glas, n. pr. prepovednikom, učiteljem, pevcem itd. Cena eni škatljici 25 kr. — Naročbe se izvršujejo nemudoma proti povzetju. Zaloga v lekarnah: Leitenburg, Ravasini, Bisoletto, Serravallo in Praxmarer. 24-24

Škropilnice in žvepljalke za trte

inžinirja Živica,

mlini in stiskalnice za vino, sesalke ali pumpe za vsako rabo, cevi vsake vrste in pipe, motori (ali stroji za gonitev drugih strojev) na par in s petrolejem, kakor tudi raznovrstne druge stroje in vse za stroje potrebno

se dobiva zmiraj v zalogi tvrdke

Schivitz & Comp. (Živica in družb.)

V TRSTU — via Zonta 5 — V TRSTU.

Richterjeve sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic

so slej ko prej nedosežene ter so najpriljubljenejše božično darilo otrokom, ki so čez tri leta stari. Tudi so cenejše, nego vsako drugo darilo, kajti one trpijo mnogo let in jih je moči celo po daljšem času popolniti in povečati. Pristne

sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic i. t. d.

reprezentujejo jedino igro, ki je v vseh deželah žela nepristransko pohvalo, in katero vsak, ki jo pozna, iz prepičanja dalje priporoča. Kdor se še ni seznanil s tem sredstvom, da se otrok igraje prijetno zabava, kateri igri skoro ni najti primere, naj si naroči čim hitreje od podpisane firme novo bogato ilustrovani cenik in naj čita v njem natisnjena mnenja, ki so izredno laskava. — Pri kupovanju blagovoli naj se izrečno zahtevati: Richterjeve sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic (Richter's Anker-Steinbaukasten) in naj se odločno odkloni vsaka omarica brez tovarniške znamke sidra; kdor to ne stori, dobi lahko posnetek, ki je menj vreden. Pristne sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic se dobe za ceno 35, 70, 80 kr. do 5 gld. in višje in so v zalogi

v vseh finejših trgovinah z igračami.

Novo! Richterjeve strpljivosti izre: Jajce Kulumbovo, strelovod, tešitelj v jezli, preganjalec muh ali trm, Pythagoras itd. Novi zvezki sodržujejo tudi velezanimive zadatke za dvojne igre. Cena igri 35 kr. Pristno samo s sidrom!

F. Ad. Richter & Cie.,

I. avstro-ogerska c. in kr. priv. tovarna sidro-omaric s kamenčki za grajenje hišic, Dunaj, I. Nibelungengasse 4, Rudolstadt, Norimberg, Olten, Rotterdam. London E. C., New-York. 11-13

Tiskarna Dolanc & Trst u